

II Księga Samuela

Rozdział 5

1. I przyszły wszystkie pokolenia Izraelskie do Dawida do Hebron, mówiąc: Oto my jesteśmy kość twoja i ciało twoje. 2. Ale i wczora i ongi, gdy Saul był królem nad nami, tyś wywodził i przywodził lud Izraelski i rzekł JAHWE do ciebie: Ty paść będziesz lud mój Izraelski i ty będziesz wodzem nad Izraelem. 3. Przyszli też i starszy Izraelscy do króla do Hebron i uczynił z nimi król Dawid przymierze w Hebron przed JAHWE: i pomazali Dawida za króla nad Izraelem. 4. Syn trzydziestu lat był Dawid, gdy począł królować, a czterdzieści lat królował. 5. W Hebronie królował nad Judą siedm lat i siedm miesięcy, a w Jeruzalem królował trzydzieści i trzy lata nad wszystkim Izraelem i Judą. 6. I poszedł król i wszyscy mężowie, którzy byli z nim, do Jeruzalem, do Jebuzejczyka mieszkającego w ziemi, i rzeczono jest Dawidowi od nich: Nie wnidziesz sam, aż zniesiesz ślepe i chrome, mówiąc: Nie wnidzie tu Dawid. 7. A Dawid wziął zamek Syjon, to jest miasto Dawidowe. 8. Bo był obiecał Dawid onego dnia zapłatę temu, który by zabił Jebuzejczyka a osiągnął rynien domów, a zniósł ślepe i chrome nienawidzące dusze Dawidowej. Dlatego mówią w przypowieści: Ślepy i chromy nie wnidą do kościoła. 9. A Dawid mieszkał w zamku i nazwał ji miastem Dawidowym, i zbudował wokoło od Mello i wewnątrz. 10. I chodził postępując i rosnąc, a JAHWE Bóg zastępów był z nim. 11. Posłał też Hiram, król Tyru, posły do Dawida i drzewa cedrowe, i rzemieślniki koło drzewa, i rzemieślniki około kamienia do ścian i zbudowali dom Dawidowi. 12. I poznał Dawid, że go JAHWE potwierdził królem nad Izraelem a iż wywyższył królestwo jego nad ludem swym Izraelskim. 13. Napojmował tedy sobie Dawid jeszcze nałożnic i żon z Jeruzalem, przyszedszy z Hebrona, i narodziło się Dawidowi i innych synów i córek. 14. A te są imiona tych, którzy mu się urodzili w Jeruzalem: Samua i Sobab, i Natan, i Salomon, 15. i Jebahar, i Elisua, i Nefeg, 16. i Jafia, i Elisama, i Elioda, i Elifalet. 17. Usłyszeli tedy Filistynowie, że pomazano Dawida za króla nad Izraelem, i przyjachali wszyscy szukać Dawida; co gdy usłyszał Dawid, wszedł na zamek. 18. A Filistynowie przyciągnawszy, rozpostarli się w dolinie Rafaim. 19. I radził się Dawid JAHWE, mówiąc: Mamli iść na Filistyny? A dasz li je w ręce moje? I rzekł JAHWE do Dawida: Idź, bo dając dam Filistyny w ręce twoje. 20. Przyszedł tedy Dawid do Baal Farazim i poraził je tam, i rzekł: Rozdzielił JAHWE nieprzyjaciele moje przede mną, jako się dzielą wody. Dlatego nazwano imię miejsca onego Baal Farazim. 21. I zostawili tam ryciny swoje, które pobrał Dawid i mężowie jego. 22. I przydali jeszcze Filistynowie, aby wyciągnęli i rozpostarli się w dolinie Rafaim. 23. A Dawid pytał się JAHWE: Jeśli mam iść przeciw Filistynom, a daszli je w ręce moje? Który odpowiedział: Nie chodź przeciwko im, ale krąż z tyłu a przyjdiesz do nich z przeciwia gruszek. 24. A gdy usłyszysz szum idącego na wierzchu gruszek, tedy dasz bitwę: bo tedy wynidzie JAHWE przed obliczem twoim, aby poraził wojska Filistyńskie. 25. Uczynił tedy Dawid tak, jako mu JAHWE rozkazał, i poraził Filistyny od Gabaa aż gdy idziesz do Gezer.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.